

[Skræppenborg-Nielsen.]

Den højtærede socialminister sagde ved første behandling i sin svartale, at han takkede samtlige ordførere for den principielle tilslutning, de gav hans forslag. En sådan principiel tilslutning indebærer, så vidt jeg kan se, at man agter at bygge videre på det grundlag, der i kraft af gældende lov allerede er skabt vedrørende folkepension m. v., og at det, man nu tilstræber, er at få en såkaldt overbygning tilvejebragt, der i kraft af bidrag fra erhvervslivet, fra stiftelser, faglige organisationer og andre steder fra kan nå det resultat, der er slutmålet: en ordentlig pension til alle.

Lad mig her føje til, at også jeg kan give principiel tilslutning til alt dette og altså her ligger på linje bl. a. med mit eget partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Chr. Madsen, men vel at mærke kun og for så vidt der her i det høje ting ikke kan skaffes flertal for noget andet, noget bedre, noget enklere og ikke mindst noget mere retfærdigt. Det er nemlig min overbevisning, at den, lad mig sige det sådan, principielle tilslutningsvej, overbygningsvejen, om man vil, i mange henseender vil vise sig at være både lang og trang og desuden, ikke mindst i administrativ henseende, uhyre kostbar og besværlig.

Hvad tænker jeg da på? Hvilke forslag, gamle eller nye, er jeg i stand til at kunne stille med det formål at få hele vor lovgivning om folkepension m. v. drejet ind på delvis helt nye spor, helt nye baner? Ja, i den forholdsvis korte taletid, der i dag er til min rådighed, skal jeg i det følgende forsøge at ridse op, hvad det er, jeg vil, hvad det er, jeg ønsker gennemført.

Det første, jeg ønsker, er, at al hel- og halvoftentlig pension her i landet afskaffes for alle nyantagnes vedkommende fra den dag at regne, da en helt ny lov om disse spørgsmål eventuelt stadfæstes.

Det andet, jeg ønsker, er, at alle her i landet, hvad enten det drejer sig om ministre, generaler, biskopper, departementschefer, politimestre, arbejdere, bønder eller folketingsmænd, for at tage os selv med, fra samfundets side skal have den samme pension udbetalt den dag vedvarende sygdom eller alderen melder sig. Jeg ønsker, at denne samfundspensions størrelse, målet for denne samfundspension,

skal være $\frac{2}{3}$ af den til enhver tid gældende sygekassegrænses beløb, den sygekassegrænse, der fastsættes efter faglærte arbejderes gennemsnitstimefortjeneste under fuld beskæftigelse hele året og beregnes af det statistiske departement, altså en og samme samfundspension til alle, der opfylder de til enhver tid gældende alders- og helbreds-betingelser.

Vedtages en sådan lov om samfundspension, som her skitseres, er jeg fuldt klar over, at tjenestemænd, der for nyan-sattes vedkommende mister retten til tjenestemandspension, i form af højere løn fuldt ud skal holdes skadesløse. I øvrigt synes det at fremgå ikke mindst af anmærkningerne til finanslovsforslaget for 1962-63, at et større og større antal beskæftigede under staten og ikke mindst de i de højere stillinger hellere vil ansættes på kontraktvilkår uden ret til tjenestemandspension, og mon dette i sig selv ikke peger fremad mod nye veje og nye perspektiver? Jeg er klar over, at ikke alle vil nøjes med det beløb, som den her skitserede samfundspension vil komme til at andrage. Hertil har jeg kun at sige, at vil nogen ikke det, vil nogen ikke nøjes med en samfundspension, der alt taget i betragtning vil komme til at ligge betydeligt højere end den nuværende folkepension og under alle omstændigheder vil være en pension fra samfundet, som alle, der selv vil det, udmærket er i stand til at leve af uden tilskud af nogen art, ja, så må de, der ønsker en endnu højere pension, selv betale en sådan.

Netop i denne tid tales der så meget om opsparingens nødvendighed, og i tilslutning til en eventuel samfundspension var der ikke spor i vejen for, at staten f. eks. under statsanstalten for livsforsikring oprettede en afdeling for tegning af tillægs-pensioner til brug for de mennesker, der ikke vil nøjes med samfundspensionen; men heller ikke denne side af sagen kan jeg få tid til at belyse udførligt her i dag, selv om jeg også på dette område har særlige forslag at stille.

Samfundspension — det vil komme til at betyde for det første og det vigtigste, at samtlige dette lands alders- og invalide-pensionister uanset tidligere stilling eller erhverv vil få samme samfundspension, hvilket efter min mening og af grunde, jeg slet ikke